

aixís en alguns pobles un grop mes o menys numerós; pero ha sortit desseguida el caracter dominador i l'autoritarisme del cap visible del modern caciquisme del Vallés, el Sr. Torras, i en els pobles on ha pogut ficarse, tot han sigut imposicions, que han portat greus questions entre els veïns fomentades i agreujades per ell, acabant amb la pau i tranquil·litat de que fruien abans, portant aixó un malestar i un descontent que tothom inclús els seus mateixos abominen, perque a tot arreu s'han convertit les lluites polítiques en lluites personals, que per lo virulentes i xorques, son les que mes cansen i fastigueixen.

Per aquest motiu avui tothom sent ansies de una renovació vritat, tothom está convensut que al fugir d'un mal havem caigut en altre de pitjor, tothom veu que per apartarnos d'un caciquisme historic, havem caigut en un caciquisme modern mil voltes mes insufrible que aquell, per la seva asquerosa sanya i el seu desconsiderat personalisme. Per acabar aquest mal de que tothom se dol, es fa necessaria una actuació ferma i ben orientada que mati aquestes lluites personals.

Per aquesta actuació nosaltres tenim una gran ventatja sobre els contraris, sobre aquest devastador caciquisme, nosaltres tenim ideal; aprofitemla aquesta ventatja, lluitem ardidament per aquestos ideals, fem campanya intensa; al migrat i rancuniós personalisme dels contraris, oposemhi nostre noble i altruista ideal, i la nostra tasca será profitosa, enlairada i asseguradora del éxit que sempre han tingut i tindrán els ideals sobre els raquitics personalismes.

Al volt d'uns comptes

L'altre dia varem sentir de boca d'un conegut i entussista amic de la política de la Coalició Lliberal Demócrata, que ell reconeixia la rahó que afavoreix a la minoria al demanar un estat de comptes per a assabentar-se de la situació econó-

mica del Municipi, empró que creia que aquesta abstenció presa per l'Alcalde i els concejals de la seva colla obeïa solsament a l'intent de proporcionar-se un plaer veient com els concejals de la minoria s'esgargamellaven amb les seves demandes.

La negació a explicar les causes del perque no volen donar a coneixer la situació económic del Municipi, deixant amb la mes completa ignorancia i desorientació an els seus mateixos partidaris; l'intenció d'alguna d'aquelles insustancials gacètilles del «Demócrata» volguent fer creurer una cosa per altre, volguent demostrar i fer creurer que lo que sencillament es una relació mensual de gastos i ingressos era un estat de comptes; el mutisme amb que han correspost a les nostres intenses campanyes periodístiques sobre aquest assumpte, i sobretot la confiança que ens feu la persona a que anteriorment aludiem, son motius per a que hom se fassi les mes escéptiques opinions sobre la marxa administrativa de la Casa la Vila.

No es pas que l'Alcalde s'haigi negat d'una manera resolta a que es publiqui aquest estat de comptes, car en mantes ocasions ha promés, a requeriments de la minoria, que procuraria fer-lo enllestir i que dintre un període de temps limitat estaria a disposició del poble un comprobante de la situació económic municipal. Doncs be: si la voluntat del Alcalde es de que es fagi ostensible la situació económic dels interessos municipals, ¿quins son els obstacles que entorpeixen la confecció d'aquest estat de comptes? ¿es que els llibres de la Casa la Vila estan enderrerrits o be estan plens de gargots que fan dificil l'aclariment d una comprobació? ¿es que ha sigut sumament calamitosa l'actuació i el pas per el Municipi dels torrístes i procuren amagar-ho per a que la gent concient i independent de la seva colla no capgiri d'opinió i cregui francament de l'insuficiencia i mala orientació de la majoria?

Sería inecabable el nombre d'interrogants que formulariem, car l'actitut de la majoria del nostre Municipi es tan incongruent i tan difusa que es presta a comen-

taris ben desfavorables i ben poc edificants.

Si els Srs. de la Coalició havien lograt convencer a algu de que ells eren capaços de redimir la nostra vila, han de pensar que aquella gent tambe son susceptibles d'evolució i que continuant per aquest camí promptament desconfiarán de la seva *honradesa immaculable* de que tant orgullosament fan gala.

Ja veuen els Srs. de la Coalició que els hi fem bones advertencies i assenyalen un símptome, que de fer-se real, solsament a ells pot perjudicar.

Si l'única causa fonamental d'aquesta estranya actitut es la explicació que ens doná el conegut torrístes a que ens referim, no seria una hipotesi molt desacertada, al dir que pot venir un dia que l'iniciador d'aquesta idea i fins els Srs. que'l secundan, siguin la riota de la gent concient i culta.

DOCTOR N. FUSTER
 METJE-CIRURGIÀ
Tuberculosis - Infancia
 De 3 a 4, dies feiners. Ronda Universitat, 12, 1.ª 1.ª
BARCELONA

DE VICH

Lo Concert de diumenge; — Pot ben calificarse de solemnitat musical la que congregá en lo nostre Teatre una nombrosa y selectíssima concurrencia. Lo programa era sugestiu tant per la part de orquesta com la del *Orfeó Vigatà del Conservatori*, y tant les obres conegudes com les que eran de primera audició arrancaren ardorosos aplausos, notantse un visible progrés en totes les seccions.

Pero la espectació del públic era per la tercera part del Programa, que marcava la estrena del *Himne a la Primavera*, composició del Mestre Morató sobre la lletra que ja coneixen nostres lectors dictada pel canonge Collell. L'obra den Morató nos revelá un verdader mestre que domina la técnica fins al punt de que per ell ja no hi há dificultats insuperables per assolir un conjunt de instrumentació y de massa choral que dona la sensació d'un poema sinfónich ben ideat y perfectament